

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Christiana Institvtio Virtutum & vitiorum sacri uerbi Dei
declamatoribus admodum vtilis et necessaria**

Ammiani, Sebastiano

Venetiis, 1562

Conuicium fugiendum est propter quinque.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30415

*Conuersio dilata, fatua reputatur
propter duo.*

Primum, ut si aliquis in locum mundum caderet, fatuus esset, si uoluntarie differret exire. Nulla immunditia maior est, quam immunditia peccati, quod patet ex hoc, quod luciferum, quo nulla creatura pulchrior erat, unica macula peccati adeo deturpauit, ut absque horrore ab homine non possit conspici. Secundum si quando subueniendum est alicui rei, in qua aliquid continetur deperit, ut quando subueniendum est domui, quæ succensa est. ignis enim qui non est ociosus incessanter aliquid de domo destruit, ideo fatuus est, qui differt à se excutere illum. consulendum non est, an ignem de sinu excutere, iam latere exusto, iam nudatis uisceribus, iam sanguine defluente debeamus, inquit Diuus Bernardus.

Bern.

*Convicium fugiendum est
propter quinque.*

Primo, quia cor hominis multum uulnerat, cui dicitur convicium. Vnde Ecclesiasticus

Eccl. 28

Flagelli plaga liuorem facit, plaga autem
linguæ cōminuet ossa. Et Isy. Sicut ca
uet homo ne percutiat baculo, sic ca
uere debet ne percutiat conuicio. Se
cundo, quia soluit amicitiam Eccle.
mittens lapidem inuolatilia cæli, dei
ciet illa: sic qui cōuiciatur amico suo
dissoluet amicitiam. Tertio quia, qui
conuicia dicunt, sæpe conuicia au
diunt. Pro. 13. Impius confunditur, &
confunditur. Et Ambrosius. Quic
quid a te procedit, in te recurrit.
Quarto, quia assuetus huic uitio, uix
corrigitur. Ecclesiasticus. Homo as
suetus in uerbis improprietatis, omnibus
diebus uitæ suæ non erudietur. Et
Ambrosius. Assiduitas enim mali elo
quij uitiat mentem. Et Isydorus. Pra
uis usus uix abluatur, assidua consue
tudo in naturam uertitur. Quinto,
hoc uitium fugiendum est propter
hoc. Conuicium est malum pænæ, uel
malum culpæ; Si malum pænæ, ergo
cum malum pænæ sit a, Deo, ipse di
cendo; opprobrium homini expro
brat in creatore suo. Ambro. Qui ir
ridet pauperem, exacerbat eum qui
fecit eum. Si uerò est malum culpæ,
diaboli cum est, de hoc gaudere si
quis id commiserit. Leuit. Si habita
uerit aduena in terra uestra, & mora
tus fuerit inter uos quasi indigena, di

CHRISTIANA

ligetis eum quasi uos metipfos. Ad
uena est, qui magnus peccator fuit,
cui peccatum suum non est exprobra-
Ecle, 8 dum. Ecclesiastic. Ne despicias ho-
minem auertentem se à peccato, ne-
que improperes ei. memento quo-
niam omnes in corruptione sumus.

Contentiones uitanda pro- pter duo.

Matt, 5, **P**rimo, quia scriptura docet. Ma-
thæi cap. quinto. Qui uult
iudicio, uidelicet, altercatione
contendere, & tunicam tuam tolle.

Luc, 6. re, dimitte ei & palium, &c. Et Lu-
Qui aufert quæ tua sunt, ne repere-
filicet, altercando. Non solum auert
contentiones sed eorum occasiones.
Vnde Paulus stultas autem quæ
nes sine disciplina deuota, sciēs quæ
generant lites. Seruum autem De-

Tit, 2, non oportet litigare, sed mansuetum
esse ad omnes. Siquis contentio-
est inter uos, nos talem consuetu-
nem non habemus, neque ecclesi-

Pro, 20, Dei. Et in prouerbis dicitur. Hon-
rem homini qui seperat se à con-
tione. Secundo, propter mala, quæ
ex contentione oriuntur, quæ sunt
quatuor. Primum est malum ex-

plum
Noli
enim
audie
ter a
tio.
sus di
Amb
actib
bolus
nes, &
proue
iurgi
contr
quia
in Pro
se rix
Quar
nem s
semp
stat,
citat.

P
la est
est te
sus ad